

Mladá autorka Eva Klepsová, jejíž příspěvky pravidelně obohacují stránky Vítaného hosta, vydala na podzim roku 2011 svou první básnickou sbírku, nazvanou Lukavické snění.

Podobně jako v próze je i v poezii místem autorčina zamyšlení Dolní Lukavice a blízké okolí, jejichž historická fakta se ve sbírce pokouší oživit emocionálním způsobem, soustředujícím se na křehkou krásu rodného místa i zdejšího zámku.

Již samotné názvy jednotlivých básní dávají tušit, kterým směrem se ubírají sny mladé básnířky: Zámecké klepadlo, Pivoňky, Haydnův dům, Kronika, Múza, Letnice, Genius loci, Zámecká kaplička, Čas rokoka, Dožínky, Hortensie, Zámecká komnata, Svíčka....

Jedna z básní je na počest francouzských majitelů lukavického zámku psána ve francouzštině. Sbírka obsahuje cca 150 stran tištěných na křídovém papíře, verše jsou provázeny fotografiemi Radka Hory.

“Lukavické snění” Evy Klepsové

Významná česko-australská spisovatelka Hana Gerzanicová, která se stala kmotrou sbírky, o Evě Klepsově říká: „Spojuje minulost s přítomností poetickým stylem, v němž nachází předměty, které jí dávají možnost zamyslet se nad krásou jejího rodiště“.

Útlá knížka, podtržená mottem francouzského básníka a spisovatele Aveline Clauda „Kdekoli zasejeme sny, vykvetou růže“, je něžným vyznáním lásky rodnému kraji, u autorčiných vrstevníků dnes neslychaným. O to cennějším.

■ Hana Voděrová

Noční zámek

*V popeli dne rychle zašel
do mraků hvězdy přikryly svůj svět
zámek měsíc už si našel
a přišel ho roztančit*

Tisovec

*U jezera stojí tíše
v nesmrtelné krásě
vodu z břehu pije z číše
nebe dotýká se*

Mlha

*Krajina je celá bílá
již nedohlédnu k zámku
dotančila noci víla
ukládá se k spánku*

